

สวัสดิ์ครับพี่น้องที่รัก

พ่อบอกนำบทความหนึ่ง มาแบ่งปันกับพี่น้อง ให้เราได้พิจารณาไตร่ตรองถึงชีวิตของเรา เราคริสตชน โดยเฉพาะเรื่องของการที่เราต้องเป็นผู้ที่เอาชนะความกลัวเพื่อสร้างความคิดหรือสิ่งดี ๆ ให้เกิดขึ้นในชีวิตคริสตชนของเราและต่อสังคม

อุปสรรคขัดขวางการลงมือทำตัวนกาคือ **ความกลัว**

ความกลัวเป็นผลลัพธ์จากวิวัฒนาการของมนุษย์เรา เราต้องมีความกลัวเพื่อมีชีวิตรอด ถ้ากล้าหาญไปเสียทุกสถานการณ์ก็เสี่ยงตายเกินไปหน่อย ความกลัวจึงไม่ใช่เรื่องน่ารังเกียจ เป็นเพียงธรรมชาติหนึ่งซึ่งจำเป็นเสียด้วยซ้ำ

ความกลัวจะไม่เป็นผลดีเมื่อมีมากเกินไป และส่งผลให้เราพลาดโอกาสลงมือทำในสิ่งที่น่าทดลอง ในวิถีชีวิตสมัยใหม่ ส่วนใหญ่แล้วผลลัพธ์จากความผิดพลาดอาจไม่ถึงแก่ชีวิต ความกลัวเปลี่ยนรูปแบบไปเป็นกลัวผิดหวัง กลัวอับอาย กลัวเสียฟอร์ม กลัวล้มเหลว กลัวแพ้ -- ซึ่งหลายครั้ง ถ้าลองคิดดูดี ๆ แล้ว มันก็ไม่ได้น่ากลัวขนาดนั้น

แต่ก็นั่นแหละ พอความกลัวผุดขึ้นขวางทางเสียแล้ว จะกำจัดก็ไม่ง่าย ผมมีโอกาสได้พูดคุยกับคนที่ประสบความสำเร็จในหน้าที่การงานหลายคน (ซึ่งในความหมายคือ ผู้ที่ล้มเหลวมาหลายครั้งเช่นกัน) คำถามที่ผมมักโยนใส่คนเหล่านี้คือ “คุณก้าวข้ามความกลัวตอนที่ลงมือทำในสิ่งที่ยังไม่ถนัด ไม่แน่ใจ หรือนอกพื้นที่คุ้นเคยของตัวเองได้อย่างไร”

มีเทคนิคร่วมอย่างหนึ่งที่ผมคิดว่าทุกคนสามารถนำไปปรับใช้ได้ นั่นก็คือ เริ่มให้เล็ก เสียให้น้อย อย่ายั่วพอประมาณ ลองสนามเล็กๆ ดูก่อน ก่อนหน้านั้นผมเคยคิดว่า ปรัชญาสตาร์ทอัพที่ขอบบอกกันว่า **“Fail fast, fail cheap, fail forward”** นั้นมีคุณค่าตรงที่ทำให้เราเสียหายน้อย พัฒนาไปข้างหน้าได้เร็ว แต่เมื่อลองคิดถึงการลองลงเล่นในสนามเล็กโดยละเอียด จึงพบว่าสิ่งที่มีค่าอย่างมากคือ มันทำให้เรากลัวน้อยลง

ไม่ว่าจะทำธุรกิจ คิดนวัตกรรม ทดลองไอเดีย ทำหนัง ทำเพลง เขียน blog ทำช่องยูทูป เขียนหนังสือ หรือจับใครสักคน - ลองเริ่มเล็กๆ เจ็บน้อยๆ ดูก่อน ถ้าความเสียหายมันน้อย ถ้าความล้มเหลวมันเล็ก ถ้าการทดลองนั้นพังแล้วไม่ได้ที่น่าอับอายอะไรนัก เราจะกล้าลองทำมากขึ้น คนมีความฝันใหญ่ที่สวยงามนั้นมีเยอะ บ่อยครั้งที่เราได้ยินคนบอกเล่าความฝันให้ฟัง โมงแจ่ม โมงแฉง แต่คนที่คิดหาวิธีสร้าง **'บันไดขั้นแรก'** แบบเล็กๆ ๆ ขึ้นมาเพื่อเริ่มก้าวนั้นกลับมีไม่มาก

เมื่อเผชิญความกลัว ใจที่ที่น่าทบทวนกับตัวเองคือ เราสามารถเริ่มเล็ก ๆ ถูก ๆ เจ็บ ๆ ดูก่อนได้ไหม ลองลงไปเล่นในสนามทดลองดูก่อน แพ้ก็ไม่เป็นไร แพ้ก็ไม่มีอะไรน่ากลัว ผมคิดว่า **'สนามที่แพ้ได้'** นี้มีประโยชน์กับชีวิต เพราะมันเป็นสนามที่ช่วยบ่มเพาะความกล้า มันสร้างความรู้สึกให้เรามั่นใจมากขึ้นว่า **'ความล้มเหลวไม่ได้น่ากลัวขนาดนั้น'** เราอาจจะยังไม่สำเร็จอย่างรวดเร็ว แต่คนสำเร็จส่วนใหญ่ล้วนเริ่มจากไม่กลัวล้มเหลวด้วยกันทั้งนั้น และถ้าถอยหลังมากไปกว่านั้น คนที่ไม่กลัวล้มเหลวก็ล้วนแล้วแต่เคยกลัวล้มเหลวมาก่อน

สนามเล็กที่แพ้ได้ การแพ้ที่ไม่น่ากลัวครั้งแล้วครั้งเล่านี้เองที่บ่มเพาะให้หลายคนค่อยๆ กล้าขึ้น สิ่งที่ได้มาพร้อมความกล้าคือ **'วิชา'** จากการล้ม นอกจากล้มให้เร็ว ล้มให้ราคาถูกแล้ว ทุกครั้งที่ล้ม...ให้ล้มไปข้างหน้าเสมอ Cr.Roundfonger

พี่น้องคงได้รับข้อคิดดี ๆ จากบทความนี้พอเองก็ได้รับเช่นกันหวังว่าพี่น้องจะเข้าใจชีวิตในความเป็นมนุษย์มากขึ้น รวมถึงการพัฒนาชีวิตคริสตชนของเราเพราะว่าความผิดพลาดเกิดขึ้นได้กับมนุษย์ เรารู้ที่จะยอมรับและก้าวต่อไป ทำหนทางให้ถูกต้องนั้นแหละครับ คือ **ชีวิตคริสตชน**

ขอพระเจ้าทรงอวยพร

Antonio